

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1843. Έστια. Έκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Έτος Δ'. Τόμος Η', 2 Σεπτεμβρίου 1879. Άριθ. 102 (140). Δεκέτ. 20. Άθήναι, γραφεῖον τῆς Έστίας, 88δς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4^ο, σ. 18. Περιεχόμενα: Παρομοίωτον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Άριστοτέλους Βαλαωρίτου. — Άριστοτέλης Βαλαωρίτης, ὑπὸ Ε. Δ. Ροῦδου. — Ο Άριστοτέλης Βαλαωρίτης ὡς ἱστορικός, ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου. — Ο Άριστοτέλης Βαλαωρίτης ὡς πολιτευόμενος, ὑπὸ Τιμολόπουτος Γ. Φιλιππου. — Ο Σεπτέμβριος ἐν Άθῆναις. — Αθηναϊκὰ ἐπιστολά. — Γνώμαι καὶ κρίσεις ἠθικαὶ τοῦ δούκῃ Δελα-Ροσφουκί. — Δάνειον πνεῦμα. — Αληθεῖαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καὶ ἑβδομάδα.

1844. Άριστοτέλης Βαλαωρίτης ὑπὸ Έμμ. Δ. Ροῦδου (βιβλιοθήκη τῆς Έστίας, ἀριθ. 9) Έν Άθῆναις, γραφεῖον τῆς Έστίας, 1879, 16^ο, σ. 30, λεπτὰ 10. (Τῆς βιβλιοθήκης τῆς Έστίας ἐξεδόθησαν μέχρι τοῦδε 9 ἀριθμοὶ, τιμώμενοι πρὸς λ. 10, οἱ ἐπομένοι: Άριθ. 1 Πέτρος ὁ Β' τῆς Βρασιλίας, ὑπὸ Έμμ. Δ. Ροῦδου, Άριθ. 2. Περὶ ἀγάπης τῆς πατρίδος: Έκ τῶν τοῦ Κ. Οικονόμου τοῦ ἐξ Οικονόμων. (Τοῦ φυλλαδίου τοῦτου ἠγοράσθησαν διαχίλια ἀντίτυπα ὑπὸ τοῦ γενναίου προστάτου τῶν γραμμάτων κ. Κωνστ. Ζάκκα καὶ ἐδιωρήθησαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν). Άριθ. 3. Αδαμάντιος Κοραῆς: Έκ τῶν τοῦ Παρικλέους Ἀργυροπόδου, Άριθ. 4. Αλέξας Κωνσταντινῆς, ὑπὸ Ε. Σίμου, Άριθ. 5. Αλέξανδρος Σούτσας, ὑπὸ Ἀγγέλου Βλάχου, Άριθ. 6. Περὶ περιβάλλειας τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, ὑπὸ Γεωργίου Κ. Τυπάδου, Άριθ. 7. Περὶ καθαρῆς τῆς, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, Άριθ. 8. Περὶ Κύπρου, ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου).

1845. Έγγεμερίδιον φυσικῆς ἱστορίας Carl Koppe, Έκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ Σ. Μηλιαράκη, διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς. (Μετὰ πολλῶν τυπογραφικῶν). Έκδοσις δευτέρα. [Βιβλιοθήκη τοῦ πρὸς διδάσκειν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου: Άριθ. 16]. Έν Άθῆναις, παρὰ τῷ ἐκδοτῇ Σ. Κ. Βλαστώ, 1879, 8^ο, σ. η' καὶ 363, ὄρ. ν. 4. (Ἡ πρώτη ἔκδοσις τῆς ἀξιολόγου ταύτης πραγματείας ἐγένετο ἐν Κωνσ. 1874. Ὑπὸ τῆς μεταφράσεως ἀπεφάνετο, πρὶν ἔτι αὐτὴ δημοσιευθῆ, ἐπιτροπῇ, ἣν διώρισεν ὁ Σύλλογος πρὸς διδάσκειν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ὃς τινος ἐξητήθη ἡ δημοσίευσίς. Ἡ ἐπιτροπὴ συνέκειτο ὑπὸ τοῦ κ. Χελιδράκη, ἐπιμελητοῦ τοῦ Βοτανικοῦ κήπου καὶ τοῦ Βοτανικοῦ Μουσείου, τοῦ κ. Π. Βουγιούκα, ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ καὶ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν μεταλλείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ μακαρίτου Κ. Παρρηγοπόδου, τότε καθηγητοῦ τῆς ἀνθρωπολογίας ἐν τῷ Β. γυμνασίῳ Ἀθηνῶν. Έν τῇ δευτέρῃ ἔκδοσιν ἐπιηρόθησαν πολλὰ προσθήκαι καὶ διορθώσεις, ἰδίως δὲ εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς φυτολογίας, ὅπερ ὄλις ἀνεκαινίσθη).

1846. Ἡ Ἑλληνικὴ δικαιοσύνη, ὑπὸ Α. Σ. Λιβαθηνόπουλου. Έν Κεφαλληνίᾳ, 1879, σ. 22.

1847. Περὶ τῶν μύθων παρὰ Ἑλλάντων, ὑπὸ Γρηγορίου Γοettingen.

1848. Ἐὰ ἔργα τῶν χειρῶν μου καὶ τὸ ἔργον μου ἀνώπειον τοῦ ἐνεστέθους καὶ τοῦ μέλλοντος, ὑπὸ Δημητρίου Νικαρόλη, τελειοποιεῖται τῆς θεολογίας, διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας καὶ διευθυντοῦ τῶν ἐν Σέβριαις Διδασκαλείων. Έν Σέβριαις, τύποις Διδασκαλείων, 1879, σ. 90.

1849. Αληθεῖαι θεῶν πόν λαόν ἡ ζητήματα τινα θεολογικὰ σαφῶς ἐκτεθειμένα ὑπὸ Οδελιέλιμου Σ. Πλωμερ. Έκ τοῦ ἀγγλικῶ, ὑπὸ Μ. Δ. Καλοποτάκη, (Ι. Δ.) Έν Άθῆναις, τύποις Λακωνίας, 1879, ὄρ. 2.

1850. Βολκατέρου ἀνέκδοτα τῆς Βασιλείας Λαυραθίκου ΙΔ', μεταφρασθέντα τῇ προσθήκῃ σημειώσεων ἱστορικῶν, βιογραφικῶν καὶ τῶν πάντων τῶν ἐν τέχναις καὶ ἐπιστήμασι διαπρεψάντων κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀνθρώπων, καὶ τοῦ βίου τοῦ συγγραφέως ἐν ἐκτάσει, ὑπὸ Νικολάου Δθ. Κοβέρτελη. Νῦν τὸ πρῶτον ἐκδοθῆναι ἀδεία τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας. Δαπάνη τοῦ μεταφραστοῦ. Έν Κωνσταντινουπόλει, τύποις Ε. Καγιόλ, 1879, 8^ο, σ. 157—144, φρ. 4.

1851. Ἀθῆναϊκον. Τόμος Π', τεύχος Α' καὶ Β'. Τῶν μνημῶν Νάϊου, Ἰουλίου, Ἰουλίου καὶ Ἀλγοῦστο. Περιεχόμενα:

μενα: Πρόλογος τοῦ Η' τόμου. — Βιβλιογραφία τῆς Ἑλληνικῆς Παλαιογραφίας τοῦ Gerdthausen ὑπὸ Γρηγορίου Βερναρδάκη. — Περὶ τοῦ βυθμοῦ τῆς παρ' ἡμῖν σιγασίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀρχαίαν προσωπίαν καὶ μετρικὴν, ὑπὸ Χρυσουλένου Βαλαωρίτου. — Κριτικὰ καὶ ἐρμηνευτικὰ, ὑπὸ Ἰωάννου Παναγιώτου. — Περὶ τῆς αἰτίας τῆς ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Θεοδοσίου Θ. Βενιζέλου. — Κριτικὰ καὶ γραμματικὰ, ὑπὸ Κωνσταντίνου Σ. Κόντου. — Βιβλιογραφία, ὑπὸ Ἐδουάρδου Καστόρχη α) Ἑλληνικὴ μυθολογία Decharme β) Ὀρισμὸς καὶ ἡ νῦν ὄντις τῆς φιλολογίας κατὰ Β. Schmidt γ) Μιχαὴλ Ἀκουμέντου τὰ συζήματα ὑπὸ Σ. Π. Λάμπρου. — Ἐπιγραφαὶ Ἀττικῆς ἀνέκδοται, ὑπὸ Στεφάνου Δ. Κομμανοῦδη. — Ἀνασκαφαὶ παρὰ τὸ Δίπυλον, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. — Ἀρχαιολογικὰ εἰδήσεις. — Ἀρχαῖα ἐν Ὀρισμῷ πεδῆς εὐρεθέντα. — Ὁ παρὰ τὰς Ἀχαρνὰς πανάρχαιος τάφος. — Ὁ ἐν Χαριωνεῖσι λίθων. — Ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον, ὑπὸ Ἐδουάρδου Καστόρχη. — Βιβλία νεοφανῆ. — Μετεωρολογικὰ παρατηρήσεις. — Παραγράματα.

1852. E. Bekker, Louid Laras traduit du grec par le Mrs de Queux de Saint-Hilaire Paris, Calmann Levy, 1879, in 8°, p. VII et 299, fr. 3.50. [Τῷ διηγήματος τοῦτου, δημοσιευθέντος τὸ πρῶτον ἐν τῇ Έστία, ἐκδίδεται προσεχῶς μεταφρασίς καὶ εἰς τὴν γερμανικὴν].

1853. Socrate et le dialogue Socratique par M^r. B. Egger. [Extrait de l'annuaire de l'association pour l'encouragement des études grecques en France (Année 1879)]. Paris, Typographie Georges Chamerot, 1879.

1854. Saripolos, la Question Greco-Turque. Bruxelles, 1879.

Προσεχῶς δημοσιευθήσεται ἐν τῇ Έστία μέρος τοῦ ἀνεκδοτοῦ καὶ δυστυχῶς ἡμιτελοῦ ποιήματος τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου «ὁ Φωτεινός», «φιλοφρόνους ἀποσταλὴν ἡμῖν ὑπὸ τῶν νῦν τοῦ πολυκαλαστοῦ ποιητοῦ. Αἱ στήλαι τῆς Έστίας ὁ δὲ δεχθῶσι μετ' εὐλαθείας τὴν τελευταίαν ταύτην ἀκτίνα τοῦ πνεύματος τοῦ σεβασθέντος ἐπιφανοῦς αὐτῆς συνεργάτου. Τὸ ποίημα ἔχει ὅμα ἐπισοδίων τῆς ἐν Ἑλλάδι φραγκοκρατίας, ἡ δὲ σκηνὴ ἰσχυρίζεται ἐν Λευκάδι ἐπὶ Γρατιανοῦ Τζώφριζη, φράγγου ἀδελφίου τῆς νῆσου. Τοῦ ποιήματος τοῦτου μόλις ἐπρόσθεσε νὰ γράψῃ ὁ ποιητὴς τρία ἔσματα, ἧτοι τὸ ἦμισυ τοῦ ὅλου ἔργου, καὶ τὰ ἀπὸ τινος χρόνου εἰργάζετο πρὸς τοῦτο μετὰ περσιόδους ταχύτητος, ὥστε προσιθανόμενος τὸ ταχὺ τέλος τοῦ καὶ ἐπιθυμῶν νὰ προσφέρῃ τὸ τελευταῖον τοῦτο ποίητικόν του ἔθνος ἀκέραιον εἰς τὸν ἔθνικόν Παρνασσόν.

— Ὁ φιλογενὴς κ. Γεώργιος Α. Μαυροκορδάτος ἐδιωρήσατο ἅπαντα τὰ ἀντίτυπα τοῦ δαπάναις αὐτοῦ ἐκδοθέντος πρὸ τινος πολυτελοῦς συγγραμματος «Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τὸ Ἐξ ἀπορητῶν ἐπιστολῆ Ρ, ὁ περὶ οὗ διὰ μακρῶν ἀναφέραμεν ἐν τῷ ἀριθ. 112 τοῦ Δελτίου, τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ, ἐν ἣ παλαιούται ταῦτα πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου αὐτῆς ἀντι μιάς ὀθωμανικῆς λίρας. Τὴν τιμὴν ταύτην ὤρισεν ἡ ἴδια Σχολή.

— Έν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς Conimprograry Κωνίων δημοσιεύθη μακρὰ διατριβὴ τοῦ ὁμηγετοῦ κ. Νεοκλέους Καζάκη, ἐπιγραφομένη «Πολιτικὴ καὶ πνευματικὴ ἐν Ἑλλάδι βίαις».

— Τὰ ἐγκριτότερα φιλολογικὰ περιοδικὰ συγγράμματα τῆς Ἑσθῶπης μετὰ πολλῶν ἐπαίνων ποιοῦνται ἐπ' ἐσχάτων λόγον περὶ τοῦ τελευταίου ποιήματος τοῦ κ. Γρηγορίου Βερναρδάκη Symbolae criticae et palaeographicae in Phitarchi vitas paratolas et moralia, περὶ οὗ λόγος ἐγένετο ἐν τῷ ἀρ. 139 τοῦ Δελτίου «Ἀξιόλογον περὶ αὐτοῦ ἔρθερον περιεῖχεν ἰδίως ἡ Ἑταλικὴ Ἀνθολογία».

— Ὁ Ἕλληνας τὸ γένος κ. Λιβαθίτης, καθηγητῆς τῆς ἰταλικῆς φιλολογίας ἐν τῷ γυμνασίῳ τοῦ Ρηγίου, ἐξέδωκεν ἔσχατως ἀξιόλογον μεταφρασιν τῶν διαλόγων Ἀισχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ.

— Κατὰ τὴν ἐν Σχεψιδῆ συνόδον τῆς Ἑσθῶπης Ἑταιρίας ἐγένετο πολλὸς λόγος περὶ Κύπρου. Έν αὐτῷ δ κ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

791. Πόσον παρήχθη ή λέξις ἀρματωλός, ή δοξασιόσα επί της Τουρκοκρατίας και επί της επαναστάσεως;

792. Τίνι τρόπω δυνάμεθα να διαμοιράσωμεν εις δύο μέρη άκριβώς γω, τας έντες άγγελου τινός περιεχομένης 20 οκάδας ύδατος, μη έχοντες άλλα μέτρα, είμη έν τών 14 δοχάδων και έν τών 8;

Είς μικρός συνδρομητής της Δοτίας.

793. Θέσων επί των κατωτέρω κενών τετραγωνιδίων τους άριθμούς 6-26 ούτως, ώστε έν άθροισή τις όλους τους έν τή τετραγώνω άριθμώς, αί διάφοροι άριθμοί, καθένως όριζόντιως και διαγωνίως να ζώσιν αί αΰται.

Table with 5 columns and 5 rows for problem 793. Numbers are placed in some cells: 5, 3, 2, 4, 1.

794. Της δημόδους παροιμίας «Πολλαι φοραις πάει τό σταμνί ε τή βρόσι, μα κάμμιθά πάη και δέν θα γυρίση» τίς είνε ή αντίστοιχος γαλλική;

Χρειτάται ή άπόφωσις των κατωτέρω.

Table with 5 columns and 5 rows for problem 794. It shows a grid of words and their corresponding Greek letters.

795. Ποίον είνε τό τετραπύλλαδον κύριον όνομα, έξ οδ άφαιρουμένου των δύο πρώτων συλλαβών μένει νησός τις; Έν Πάτραις.

796. Κατά τινε διάλεκτον έκλιτον μέρος είμαι και έν άρχή άρχαίος τε α' έξόχου βίβλου κείμαι. Νά μ' αναγράψης παιδιός χάριν έν άσλήσρη, Ο ήλιος; Ο' άπολεσθή ή σκοτισθή ή φύσις.

797. Είμαι νησός, φίλος, νησός. Η δυστυχεστέρα γω. Αν τό ήπάρ μου έκλειψή, βασίλει θ' αναδείξή. Ανακτα λαών άρχαίον. Ισχυρόν και βασιλείον.

798. Εγώ θ' διενέξωμ παραίτιος και φόνων, ήγ' ό παντός του κόσμου μες τά πνεύματά τρεπάττω την κεφαλήν και τράχηλον άν άπολέσω μόνον, ει; ζών μεταβάλλομαι τών χειροθεσστάτων.

799. Οίρω πάντοτε έντό; μου τας παρακροπέ; άπάσας και έγκλήματα αν θμως ή; και οδ έγκλημάτισης και την κεφαλήν μοι κόψης, την όπμονήν μου χάσας, Οα μεταβληθώ εις γόον, και εσθδ; θα με άφήσης.

798. Mot carré. [Τή λέξη διαρθρώσεται με ετοιμογραφία]. Faire un mot carré de cinq lettres contenant douze fois la même voyelle.

796. Je suis une villo coquette Qui de ses six pieds prend un bain. Placez mon col avant ma tête Et vous trouvez l'envers soudain.

797. Mon acte, sur sept pieds, équivant à détruire; Mais si votre main me retire Les deux premiers formant une note, à l'instant S'ajuste un autre mot, avec les cinq restant, Dont l'action consiste à faire Précisément tout le contraire.

799. Quelle est la différence qui existe entre un vieil avocat et un jeune?

ΛΥΣΕΙΣ

793. Η λέξις παλληκάριον είνε άρχαιοτάτη, διότι ανατρέχει μέχρι της Ζ' έκαιονταετηρίδος, παρήχθη δέ πιθανώτατα έν τού πάλλα (η) ξ, α (η) κο; [παλληκάρι, κορόσιον, ναζυις].

Ο κ. Κ. Παπαβήγγουλος Ιστορών την έν έτει 696 πολιορκίαν της Κωνσταντινουπόλεως υπό των Αδελφών και λόγον ποιούμενος (τόμου Ι' σελ. 271) μικρός τινος έξόδου στρατιωτών της βασιλευσθης μετά των παλληκαρίων των, έπιλέγει. «Ανεφέραμεν την μικράν ταύτην έξοδον διά μόνον τον λόγον, ότι, Ιστορουμένης αΰτης υπό του Παπαγάλιου λεγομένου χρονικού της βοζαντινης χρονογραφίας, κατά πρώτην φοράν μνημονύεται ή λέξις παλληκάριον, ή εις τούς νεωτέρους χρόνους τούτου περιόδου παρ' ήμίν γενομένη, ως δηλούσα τον γενναίον μαχητήν τότε δι' εσήμεναι, καθάπερ έξάγεται έν τών άνωτέρω, τούς νεωτέρους άκολουθούς των κυρίως λεγομένων στρατιωτών.

794. 1η Αύσις: Είς τους δύο πρώτους θα δοθώσι: ανά 3 πλήρεις, 1 πλήρης κατά τό ήμισυ, 3 κενά = 7

Είς τον τρίτον: 1 πλήρη, 5 πλήρεις κατά τό ήμισυ, 1 κενόν = 7.

2η Αύσις: Τω α' 2 πλήρη, 3 πληρ. κατά τό ήμισυ, 2 κενά = 7 Τω β' 2 " 3 " " " 2 κενά = 7 Τω γ' 3 " 1 " " " 3 κενά = 7

Table with 5 columns and 5 rows for problem 795. Numbers are placed in some cells: 1, 2, 18, 21, 23, 10, 15, 14, 7, 20, 17, 13, 9, 0, 22, 12, 11, 10, 4, 3, 24, 8, 5, 25.

797. Φίος (ός). — 798. ΕΙΣ (Ε=5, Ι=10, Σ=200). — 799. (Τή λέξη διαρθρώσεται έν βιβλίον). — 780. Ράμμη. — 781. Le Doubs [Le doux est le plus éloigné de l'amer (de la mer)]. — 782. George-orge.

783. G A I A N T A R I C I E I M O N S A C O N I T N I N I V E T E S T E R

784. Parca qu'un célibataire n'a pas une BELLE MER.

Αθήνησι, τύποις Πέτρου Παρρη.